

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДРОГОБИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
DROHOBYCH IVAN FRANKO STATE PEDAGOGICAL UNIVERSITY
YOUNG SCIENTISTS COUNCIL

ISSN 2308-4855 (Print)
ISSN 2308-4863 (Online)

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ГУМАНІТАРНИХ НАУК:

**Міжвузівський збірник наукових праць молодих
вчених Дрогобицького державного педагогічного
університету імені Івана Франка**

HUMANITIES SCIENCE CURRENT ISSUES:

**Interuniversity collection of Drohobych
Ivan Franko State Pedagogical University
Young Scientists Research Papers**

ВИПУСК 58. ТОМ 2
ISSUE 58. VOLUME 2

Видавничий дім
«Гельветика»
2022

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
(протокол № 14 від 22.12.2022 р.)*

Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка / [редактори-упорядники М. Пантюк, А. Душний, В. Ільницький, І. Зимомеря]. – Дрогобич : Видавничий дім «Гельветика», 2022. – Вип. 58. Том 2. – 396 с.

Видання розраховане на тих, хто цікавиться питаннями розвитку педагогіки вищої школи, а також філології, мистецтвознавства, історії.

Редакційна колегія:

Пантюк М.П. – головний редактор, доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Душний А.І.** – співредактор, кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Ільницький В.І.** – співредактор, доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Дмитрів І.І.** – відповідальний секретар, кандидат філологічних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Андрєєв В.М.** – доктор історичних наук, професор (Київський університет імені Бориса Грінченка); **Батюк Т.В.** – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри давньої історії України та спеціальних історичних дисциплін (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Баукова А.Ю.** – кандидат історичних наук, доцент кафедри археології та спеціальних галузей історичної науки (Львівський національний університет імені Івана Франка); **Бермес І.І.** – доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Грищенко Л.З.** – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри всесвітньої історії та спеціальних історичних дисциплін (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Галів М.Д.** – доктор педагогічних наук, професор (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Галик В.М.** – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Гжесяк Ян** – доктор габітований, надзвичайний професор кафедри (Державна вища професійна школа); **Грищенко Г.З.** – кандидат історичних наук, старший викладач кафедри (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Дутчак В.Г.** – доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри (Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника); **Заєць В.М.** – кандидат мистецтвознавства, заступник декана факультету народних інструментів (Національна музична академія України імені Петра Чайковського); **Зимомеря І.М.** – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри (Ужгородський національний університет); **Іванишин П.В.** – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Корсак Р.В.** – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри (Ужгородський національний університет); **Кравчик М.О.** – кандидат філософських наук, доцент (Міжнародний гуманітарний університет); **Маршалек-Кава Джоанна** – доктор наук, доцент (Університет Миколая Коперника в Торуні, Торунь, Польща); **Масненко В.В.** – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри (Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького); **Мафтин Н.В.** – доктор філологічних наук, професор (Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника); **Мацьків П.В.** – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Невмержицька О.В.** – доктор педагогічних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Оршанський Л.В.** – доктор педагогічних наук, професор, завідувач (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Пагута М.В.** – кандидат педагогічних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Пантюк Т.І.** – доктор педагогічних наук, професор (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Петречко О.М.** – доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Печарський А.Я.** – доктор філологічних наук, професор (Львівський національний університет імені Івана Франка); **Синкевич Н.Т.** – кандидат мистецтвознавства (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Ситник О.М.** – доктор історичних наук, професор, професор кафедри (Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького); **Сташевська І.О.** – доктор педагогічних наук, професор, проректор з навчальної роботи (Харківська державна академія культури), заслужений діяч мистецтв України; **Сташевський А.Я.** – доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри (Харківська державна академія культури), заслужений діяч мистецтв України; **Стецик Ю.О.** – доктор історичних наук, професор (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Стреначікова Марія** – доктор наук (doc. ScS., PhD.), (Академія мистецтв у Банській Бистриці); **Тиміш Л.І.** – кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України та правознавства, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка; **Тельбак В.П.** – кандидат історичних наук, доцент (Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка); **Устименко-Косоріч О.А.** – кандидат мистецтвознавства, доктор педагогічних наук, професор, директор навчально-наукового інституту культури і мистецтв (Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка); **Чик Д.Ч.** – доктор філологічних наук, доцент (Кременецька обласна гуманітарно-педагогічна академія імені Тараса Шевченка); **Яворська Г.Х.** – доктор педагогічних наук, професор (Міжнародний гуманітарний університет); **Янишин Б.М.** – кандидат історичних наук, старший науковий співробітник (Інститут історії України НАН України); **Яремчук В.П.** – доктор історичних наук, професор (Національний університет «Острозька академія»).

Збірник індексується в міжнародній базі даних Index Copernicus International.

На підставі наказу Міністерства освіти і науки України № 6143 від 28.12.2019 р. (додаток 4) журнал внесений до Переліку наукових фахових видань України (категорія «Б») у галузі педагогічних наук (011 – Освітні, педагогічні науки, 012 – Дошкільна освіта, 013 – Початкова освіта, 014 – Середня освіта (за предметними спеціалізаціями), 015 – Професійна освіта (за спеціалізаціями), 016 – Спеціальна освіта).

На підставі наказу Міністерства освіти і науки України № 409 від 17.03.2020 р. (додаток 1) журнал внесений до Переліку наукових фахових видань України (категорія «Б») у галузі філологічних наук (035 – Філологія) та у галузі культури і мистецтва (022 – Дизайн, 023 – Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація, 024 – Хореографія, 025 – Музичне мистецтво, 026 – Сценічне мистецтво, 027 – Музезнавство, пам'яткознавство, 028 – Менеджмент соціокультурної діяльності).

На підставі наказу Міністерства освіти і науки України № 1290 від 30.11.2021 р. (додаток 3) журнал внесений до Переліку наукових фахових видань України (категорія «Б») у галузі історичних наук (032 – Історія та археологія).

Свідчення про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації «Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка» Серія КВ № 19906-9706Р від 14.05.2013 р.

Усі електронні версії статей збірника оприлюднюються на офіційному сайті видання www.aphn-journal.in.ua

Редакційна колегія не обов'язково поділяє позицію, висловлену авторами у статтях, та не несе відповідальності за достовірність наведених даних та посилань.

Статті у виданні перевірені на наявність плагіату за допомогою програмного забезпечення StrikePlagiarism.com від польської компанії Plagiat.pl.

Засновник і видавець – Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, співзасновники Ільницький В.І., Душний А.І., Зимомеря І.М.
Адреса редакції: Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. Івана Франка, 24, м. Дрогобич, обл. Львівська, 82100. тел.: (03244) 1-04-74, факс: (03244) 3-81-11, e-mail: info@aphn-journal.in.ua

© Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, 2022
© Пантюк М.П., Душний А.І., Зимомеря І.М., 2022

Recommended for publication
by Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University Academic Council
(protocol No 14 from 22.12.2022)

Humanities science current issues: Interuniversity collection of Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University Young Scientists Research Papers / [editors-compilers M. Pantyuk, A. Dushnyi, V. Ilnytskyi, I. Zymomrya]. – Drohobych : Publishing House „Helvetica”, 2022. – Issue 58. Volume 2. – 396 p.

The journal is intended for all interested in high school pedagogy, philology, art, and history.

Editorial board:

M. Pantyuk – Editor-in-Chief, Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Vice-Rector for Scientific Work (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **A. Dushnyi** – Co-Editor, Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Head of the Department (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **V. Ilnytskyi** – Co-Editor, Doctor of History, Professor, Head of the Department (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **I. Dmytriv** – Corresponding Secretary, Candidate of Philological Sciences, Associate Professor (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **V. Andrieiev** – Doctor of History, Professor (Kyiv Grinchenko University); **T. Batiuk** – Candidate of Historical Sciences, Associate Professor, Associate Professor (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **A. Baukova** – Candidate of Historical Sciences (Ivan Franko Lviv National University); **I. Bermes** – Doctor of Arts, Professor, Head of the Department (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **L. Hrytsenko** – Candidate of Historical Sciences, Associate Professor, Associate Professor (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **M. Haliv** – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **V. Halyk** – Candidate of Historical Sciences, Associate Professor, Senior Lecturer at the Department (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **J. Gzhesiak** – Dr. Gab., Associate Professor (Konin Higher Secondary School of Education); **H. Hrytsenko** – Candidate of Historical Sciences (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **V. Dutchak** – Doctor of Arts, Professor, Head of the (Vasyl Stefanyk Precarpathian National University); **V. Zaiets** – Candidate of Art Studies, Deputy Dean of the Faculty of Folk Instruments (National Music Academy of Ukraine named after Peter Tchaikovsky); **I. Zymomria** – Doctor of Philology, Professor, Head of the Department (Uzhgorod National University); **P. Ivanyshyn** – Doctor of Philology, Professor, Head of the Department (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **R. Korsak** – Doctor of Historical Sciences, Professor, Head of the Department (Uzhhorod National University); **M. Kravchyk** – Ph.D. in Philosophy, Associate Professor (International Humanitarian University); **Marszalek-Kawa Joanna** – Doctor of Science, Associate Professor, (Nicolaus Copernicus University in Torun, Torun, Poland); **V. Masnenko** – Doctor of History, Professor, Head of the Department (Bogdan Khmelnytsky Cherkasy National University); **N. Maftyn** – Doctor of Philology, Professor (Vasyl Stefanyk Precarpathian National University); **P. Matskiv** – Doctor of Philology, Professor, Head of the Department (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University); **O. Nevmerzhytska** – Doctor of Pedagogical Sciences, Associate Professor (General Pedagogy and Preschool Education of Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **L. Orshanskyi** – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Head of the Department (Ivan Franko State Pedagogical University); **M. Pahuta** – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor (Ivan Franko State Pedagogical University); **T. Pantyuk** – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **O. Petrechko** – Doctor of History, Professor, Head of the Department (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **A. Pecharskyi** – Doctor of Philological Sciences, Professor (Lviv National University); **N. Synkevych** – Candidate of Arts (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **O. Sytnyk** – Doctor of Historical Sciences, Professor, Professor at the Department (Bohdan Khmelnytsky Melitopol State Pedagogical University); **I. Stashevskia** – Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Vice-Rector (Academic Affairs of Kharkiv State Academy of Culture), Honored Worker of Arts of Ukraine; **A. Stashevskiy** – Doctor of Arts, Professor, Head of the Department (Kharkiv State Academy of Culture), Honored Worker of Arts of Ukraine; **Y. Stetsyk** – Doctor of Historical Sciences, Professor (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **M. Strenachikova** – Doctor of Science (Doc. CSc., PhD.), (Academy of Arts in Banska Bystrica); **L. Tymish** – PhD (History), Associate Professor, Department of the Ukraine's History and Law, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University; **V. Telvak** – Candidate of Historical Sciences, Associate Professor (Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University); **O. Ustymenko-Kosorich** – Candidate of Art History, Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Director of the Educational and Scientific Institute of Culture and Arts (Sumy State Pedagogical University named after A.S. Makarenko); **D. Chyk** – Doctor of Philology, Associate Professor, (Taras Shevchenko Kremenets Regional Humanities and Pedagogical Academy); **H. Yavorska** – Doctor of Education, Professor (International Humanitarian University); **B. Yanyshyn** – Candidate of Historical Sciences, Senior Research Associate (Institute of History of Ukraine of the NAS of Ukraine); **V. Yaremchuk** – Doctor of History, Professor (Ostroh Academy National University).

The collection is included in such international databases as Index Copernicus International.

According to the Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine as of 28.12.2019 No 6143 (annex 4), the journal is included in the List of scientific professional editions of Ukraine (category "B") on pedagogical sciences (011 – Educational, pedagogical sciences, 012 – Pre-school education, 013 – Primary education, 014 – Secondary education (subject specialization), 015 – Professional education (in the field of specializations), 016 – Special education).

According to the Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine as of 17.03.2020 № 409 (annex 1), the journal is included in the List of scientific professional editions of Ukraine (category "B") on philological sciences (035 – Philology) and culture and arts (022 – Design, 023 – Fine arts, decorative arts, restoration, 024 – Choreography, 025 – Musical arts, 026 – Performing art, 027 – Museum and monument studies, 028 – Management of socio-cultural activities).

Based on the Order of Ministry of Education and Science of Ukraine No 1290 dated 30.11.2021 (annex 3), the journal is included in the List of professional editions of Ukraine (category "B") in the area of of Historical Sciences (032 - History and Archeology).

Print media registration certificate «Humanities science current issues: Interuniversity collection of Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University Young Scientists Research Papers» series KV № 19906-9706P dd. 14.05.2013.

All electronic versions of articles in the collection are available on the official website edition
www.afhn-journal.in.ua

Editorial board do not necessarily reflect the position expressed by the authors of articles,
and is not responsible for the accuracy of these data and references.

The articles were checked for plagiarism using the software StrikePlagiarism.com developed by the Polish company Plagiat.pl.

Founder and Publisher – Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University,
co-founders V. Ilnytskyi, A. Dushnyi, I. Zymomrya.

Editorial address: Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, Ivana Franka str., 24, Drohobych, Lviv region,
82100. tel.: (03244) 1-04-74, fax: (03244) 3-81-11, e-mail: info@afhn-journal.in.ua

© Drohobych State Ivan Franko
Pedagogical University, 2022
© M. Pantyuk, A. Dushnyi, I. Zymomrya, 2022

УДК 821

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/58-2-45>**Надія СЕНЬОВСЬКА,**
orcid.org/0000-0003-2220-1498кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри педагогіки та менеджменту освіти
Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка
(Тернопіль, Україна) ipp56@tnpu.edu.ua**АНАЛІЗ ТЕКСТІВ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ, НАПИСАНИХ
НА МІФОЛОГІЧНІЙ ОСНОВІ: ВИОКРЕМЛЕННЯ «СПРАВЖНІХ» МІФІВ**

У статті описано спосіб аналізу текстів української літератури, котрі мають міфологічну основу, через виокремлення у них елементів давніх народних міфів, котрі дійшли до нашого часу. Вказано які міфологічні персонажі (Лада, Дана, Лель, Полель) є вигаданими пізніше (XVI–XX ст.). Виокремлено позицію вчених стосовно українських неоязичників (рідновірів) та їхнього тлумачення народної міфології. Узагальнено визначення міфопоетики як творчої системи. Описано варіанти її застосування у текстах (трансформація-інтерпретація, авторський міф, стилізація). Також наведено визначення міфопоетики як методу літературознавчого дослідження. Перераховано його різновиди (реконструкція архаїчних міфів і міфологічної семантики засобами семіотики; поєднання структури і семантики міфу з літературним текстом, пояснення наявних у ньому понятійних схем; вивчення функції міфу у культурологічній системі, потрактування міфу як універсальної культурної структури у взаємозв'язках з іншими формами культури) та погляди вчених, котрі працювали у цій парадигмі. Метою статті є розробка варіанту міфопоетичного дослідження – окреслення способу аналізу творів на міфологічній основі за принципом наявності–відсутності певної структури елементів «справжніх» давніх міфів українського народу. Пропонується класифікація останніх відповідно до основних характеристик: 1) творення світу (світ виник з яйця; деміургами були птахи; епізодично присутній дуалізм); 2) логіка світобудови (сила Творця; Світове Дерево; Ява і Нава; відсутність пекла; Вирій і птахи); 3) існування богів (сім і богів; кілька богів на одне явище; боротьба між вищими силами має ритуальний характер; немає злих богів); 4) сенс життя людей (улюблені діти богів; предки нам допомагають; що є правильним і неправильним; неприйняття рабства). Зроблено окремі припущення стосовно закономірностей наявності фрагментів народного міфу в текстах. Їх більше там, де автор розробляє власний міфологічний світ на основі української міфології чи інтерпретує останню в певний спосіб відповідно до художнього задуму. Й менше у творах, де міфопоетика є тільки стилізацією. Описано перспективи подальших досліджень.

Ключові слова: міфопоетика, система давньої української міфології, міфопоетичний аналіз літературних творів.

Nadiia SENOVSKA,
orcid.org/0000-0003-2220-1498Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor at the Department of Pedagogy and Education Management
Ternopil Volodymyr Hnatyuk National Pedagogical University
(Ternopil, Ukraine) ipp56@tnpu.edu.ua**ANALYSIS OF UKRAINIAN LITERATURE TEXTS WRITTEN
ON A MYTHOLOGICAL BASIS: IDENTIFICATION OF “REAL” MYTHS**

The article describes the method of analyzing the texts of Ukrainian literature, which have a mythological basis, by distinguishing from them the elements of ancient folk myths that have reached our time. It is indicated which mythological characters (Lada, Dana, Lel, Polel) are invented later (XVI–XX centuries). The position of scientists in relation to Ukrainian neo-pagans and their interpretation of folk mythology is singled out. The definition of mythopoetics as a creative system is generalized. Variants of its application in texts are described (transformation-interpretation, author's myth, stylization). The definition of mythopoetics as a method of literary research is also given. Its varieties are listed (reconstruction of archaic myths and mythological semantics by means of semiotics; combination of the structure and semantics of the myth with the literary text, explanation of the conceptual schemes present in it; study of the function of the myth in the culturological system, interpretation of the myth as a universal cultural structure in relationships with other forms of culture) and the views of scientists who worked in this paradigm. The purpose of the article is to develop a variant of mythopoetic research - to outline a method of analyzing works on a mythological basis according to the principle of the presence-absence of a certain structure of elements of "real" ancient myths of the Ukrainian people. The classification of the latter is proposed according to the main characteristics: 1) creation of the world (the world arose from an egg; demiurges were birds; dualism is occasionally present); 2) the logic of the world structure (the power of the

Creator; the World Tree; Java and Nava; the absence of hell; Vyriy and birds); 3) the existence of gods (families of gods; several gods for one phenomenon; the struggle between higher forces has a ritual character; there are no evil gods); 4) the meaning of people's lives (beloved children of the gods; ancestors help us; what is right and wrong; rejection of slavery). Some assumptions are made regarding the regularities of the presence of fragments of folk myth in the texts. There are more of them where the author develops his own mythological world on the basis of Ukrainian mythology or interprets the latter in a certain way according to the artistic idea. And less so in works where mythopoetics is only stylization. Prospects for further research are described.

Key words: *mythopoetics, system of ancient Ukrainian mythology, mythopoetic analysis of literary works.*

Постановка проблеми. Після 24 лютого цього року велика частина громадян України опинилася в умовах жаху й нерозуміння. Водночас, більшість суспільства нарешті усвідомила необхідність національної та культурної самоідентифікації. Впродовж трьох століть московити нав'язували українцям комплекс меншовартості. Однак, це не відповідає ні історичним реаліям, ні нашим культурним здобуткам. «Елементи культур не тільки трипільців, а й багатьох стародавніх народів території України стали органічними складовими неповторного українського етнокультурного комплексу, який, на мою думку, склався в V–VII ст., тобто у ранньому середньовіччі. Саме у той час формувалася етнокультура більшості великих народів середньої смуги Європи: французів, англійців, німців, сербів, хорватів, чехів, словаків, поляків, українців та ін. Отже, українці не кращі, але й не гірші за інші народи Європи. Їхній етногенез – це об'єктивний процес, зумовлений універсальними законами етнотворення континенту» (Залізник, 2007: 339). Відповідно, давня й багата українська культура заслуговує на таке ж вивчення й визнання, як усі культури Європи.

Частиною культурної спадщини, безумовно, є національна література. У текстах, котрі репрезентують нашу унікальність, часто присутні елементи міфології українського народу – більш чи менш давні за походженням. «Міфологічні вірування та уявлення, зафіксовані дослідниками в XIX – на початку XX ст., були вже продуктом глибоко пізньосередньовічної культури. Вони, як ми можемо припускати (лише припускати!), не позбавлені дохристиянських світоглядних елементів, у т. ч. магічних практик (які характерні для всіх традиційних аграрних спільнот у різних куточках світу), але говорити про «язичницькі» практики, чи «давньослов'янські міфи», чи «пережитки язичництва» у фольклорно-етнографічних матеріалах того часу ми не маємо права» (Буйських, 2018: 75). Подекуди й донині збереглися елементи української народної демонології (віра у духів та надприродні сили), чого не можна сказати про вищу міфологію (віру в давніх богів). Зважаючи на відсутність у нас текстових джерел типу «Старшої Едди» у скандинавів, не викликає

подиву той факт, що часто відомі тільки окремі імена. Александр Гейштор цілком доречно називає те, що ми маємо, «залишками інформації» (Гейштор, 2014: 79).

Звичайно, на сьогодні розтиражовані цілі пантеони «давніх українців», або й «давніх слов'ян». Однак, це: 1) художні осмислення, де підкріплені відповідними дослідженнями; 2) свідомі містифікації; 3) репрезентація світогляду рідновірів. Останнє є неймовірно цікавим культурним і суспільним феноменом: «Українське неоязичництво на сьогодні, за моїм визначенням, – це різновид альтернативної субкультури, який відзначається своїм протестним характером і етно-ритуалізованим втіленням. За формою – це гібрид субкультури історичних реконструкцій і субкультури рольовиків» (Гримич, 2014: 159).

Можна із жалем констатувати, що, не маючи достатньо збережених в відомостей про давню релігію наших предків, частина прихильників давнини дозволила собі певні абсолютно ненаукові припущення (XVI–XX століття): «наука не має жодних доказів того, що про зазначених богів [Лада, Лель, Полель, Дана] хтось чув раніше XVI століття. Натомість спеціалістам добре відомо, що імена Лади, Дани, Леля та Полеля усього лише реконструйовані з приспівів народних пісень – «ой, ладо», «ой, дід-ладо», «шіді-ріді-дана», «лелю-полелю» і таке інше» (Гордієнко, 2014: 104). Можна сподіватися, що з часом з'являться нові докази, які дадуть можливість потрактувати цю проблему по-іншому.

Зважаючи на збільшений останнім часом попит (українці хочуть знати про минуле свого народу, і про його міфи теж), варто при аналізі художніх текстів нашої літератури, написаних на міфологічній основі, звертати увагу також на об'єктивність відтворення останньої. Звісно, необхідно наголосувати, що авторське потрактування фольклорного матеріалу, та навіть міфотворчість, мають і можуть існувати. Але цікавим і цінним є варіант усвідомленого відокремлення інтерпретації від реальних міфів (точніше, їх залишків). Це відкриє цікаві можливості. Такий аналіз можна розглядати як частину міфопоетики (методу літературознавчого дослідження).

Аналіз досліджень. Міфопоетика – напрямок сучасної літературознавчої науки, присвячений вивченню того, як міф, міфологія проявляється у літературному творі. Причому цей феномен трактується і як творча система, і як метод дослідження одночасно. «Mythopoeia» (або «mythopoesis») – з давньогрецької μυθολοία, μυθολοίησις – «використовується для позначення оповідного жанру сучасної літератури чи кіномистецтва, в яких письменником чи сценаристом створюється нова міфологія. Однак у довідковій літературі ми не знаходимо чіткої дефініції міфопоетики як наукового поняття. Відсутність визначення свідчить не лише про недостатність термінології, а й про необхідність уведення у науковий простір дефініції узагальненого характеру, оскільки міфопоетика може бути предметом дослідження як літературознавства, так і лінгвістики, культурології, фольклористики, історіографії, філософії чи психології» (Кобзар, 2010:132).

Цей термін запропонував у 1931 році Джон Роналд Руел Толкін. Письменник при конструюванні свого фентезійного світу приділяв значну увагу міфотворенню («Володар перснів», «Сильмаріліон»). «Протягом усієї історії розвитку світової літератури митці зверталися до міфу, інсталиючи міфологічні елементи в художній твір, а почасти і створюючи власний міф (неоміф) задля втілення оригінальної світоглядної моделі буття» (Зуєнко, 2014: 1).

У кембриджському та оксфордському літературознавчих словниках і виданні Дж. Куддона «Словник літературознавчих термінів та теорії літератури» термін «міфопоетика» (англ. mythopoeia) визначається як «художнє втілення, переробка міфічного матеріалу в літературі або створення власної міфології» (Cuddon, 1999: 527).

Власне, як метод літературознавчого дослідження, міфопоетика вткнулася у другій половині ХХ століття. Олена Кобзар у своїй роботі аналізувала такі наукові школи та напрями:

1) реконструкція архаїчних міфів і міфологічної семантики засобами семіотики (К. Леві Стросс);

2) поєднання структури і семантики міфу з літературним текстом, пояснення наявних у ньому понятійних схем (роботи Г. Грабовича про Шевченка і Гоголя);

3) вивчення функції міфу у культурологічній системі, потрактування міфу як універсальної культурної структури у взаємозв'язках з іншими формами культури (У. Еко, Ю. Лотман).

Проблеми міфопоетики висвітлювалися у працях українських літературознавців А. Гурдуза,

О. Забужко, М. Зуєнко, О. Кобзар, Т. Мейзерської, Д. Наливайко, А. Нямцу, Я. Поліщука та ін. «В зв'язках літератури з міфологією сучасна наука схильна вбачати постійний складник літературно-художнього розвитку, що проявлявся і проявляється в різних формах і модифікаціях, свідомо і неусвідомлювано для самих митців» (Наливайко, 1980: 170). Міфопоетика – це «та частина поетики, яка досліджує не окремі рецепційовані митцем міфологеми, а відтворену ним цілісну міфопоетичну модель світу, реалізовану в системі символів і архетипів міфологічною свідомістю автора» (Кобзар, 2010: 132).

Сучасне українське літературознавство пропонує різні варіації застосування міфопоетики як методу дослідження. Так, Олена Кобзар пише про три основні шляхи застосування міфу в літературному творі: використання традиційних міфологічних сюжетів та образів, які можуть бути видозмінені (інтерпретація, трансформація); творення авторського міфу за зразком «реального» (організація художнього тексту підпорядковується законам поетики міфу); стилізація (автор лише формально імітує стиль), де міф є тільки декоративним елементом (Кобзар, 2010). Дослідження Андрія Гурдуза розкривають міфопоетичну парадигму – «модель осмислення світу, в основі якої міфопоетичні уявлення автора про світ і світобудову як утіленої в художньому творі оригінальної світоглядно-філософської системи» (Гудруз, 2008: 6). Вона складається з ядра, атмосфери навколо нього та структури міфопоетичної системи літературного твору, у якій знаходить художнє втілення. «Дослідження міфопоетики літературного твору полягає у виявленні міфопоетичної структури на різних рівнях художнього тексту (тематичному, мотивному, образному, просторово-часовому, сюжетному, мовному), а також аналізі авторського міфу, архетипної символіки і взаємодії різних міфологій у межах одного тексту» (Зуєнко, 2014: 8).

Метою статті є розробка варіанту міфопоетичного дослідження – окреслення способу аналізу текстів української літератури, написаних на міфологічній основі, за принципом наявності–відсутності певної структури елементів «справжніх» давніх міфів нашого народу.

Виклад основного матеріалу. Українська література містить значний пласт текстів, написаних на міфологічній основі. Після повномасштабного вторгнення росіян 24 лютого цього року й переосмислення значною кількістю наших співгромадян їхніх світоглядних орієнтацій, зростає цікавість українців до тих творів, які репрезенту-

ють нашу народну міфологію (слов'янську, давньоукраїнську). Окрім всього іншого, дискусійним залишається питання які саме міфи вважати «справжніми», а які – «вигаданими».

У контексті міфопоетики як методу літературознавчого дослідження доцільним видається застосування такого варіанту аналізу літературних текстів, котрий спирається на принцип наявності–відсутності у конкретних творах тих фрагментів нашої вищої міфології, котрі збереглися в Україні.

Процес аналізу ґрунтуватиметься на порівнянні фрагментів українських міфів, котрі структуровані у певній послідовності (творення світу, логіка світобудови, існування богів, сенс життя людей) із відповідними частинами тексту. Висновки стосуватимуться виключно наявності конкретного архаїчного елемента у творі й специфіки його переосмислення (трансформації) автором. Це жодним чином не повинно впливати на характеристику літературної цінності.

Фрагмент перший: **творення світу**.

1. *Світ виник з яйця*. Тому його символом й одним із основних магічних предметів є писанка.

2. *Деміургами були птахи* (чи боги у вигляді птахів – то відгомін древніх уявлень про вищі сили, котрі ще не мали антропоморфної форми). Творцями (спів-творцями) світу виступають сокіл, качка, голуби. У старих колядках вони, наприклад, дістають землю з-під води.

3. *Епізодично присутній дуалізм*. В українських міфах переважно йдеться про одного доброго Творця (Род?), значно рідше як джерело життя трактуються сили–протилежності (вогонь і вода створили світ).

Фрагмент другий: **логіка світобудови**.

1. *Усе пронизане силою Творця*. Інші боги що ближчі до нього, то святіші. Це саме те, що рідно віри називають Права. Духи природи теж наділені цією силою, але в меншій мірі. Тому природа свята.

2. *Світове Дерево*. Міф про Світове Дерево як своєрідну вісь світу поширений серед багатьох народів. Традиційно в українській міфології крона потрактовується як небо (Вирій, де світлі боги); стовбур – як наш людський світ живих; корені – як підземний світ (де темні, необов'язково лихі, сили). Іноді зустрічається тлумачення, що праведні предки є вгорі з богами, а недобрі померлі люди – внизу з демонами. Мабуть, частково тут вплинуло християнство. Існують також способи переходу між рівнями Світового дерева. У казках, наприклад, герої часто потрапляють на «той», «підземний», «інший» світ.

3. *Ява і Нава*. Вважається, що наш матеріальний світ людей – то Ява. А нематеріальний світ – Нава,

Потойбіччя (мертвих називали навами). Межа між Явою і Навою не є непорушною. Перетнути її можна у різний спосіб, але перебувати «на тій стороні» істота з «протилежної» довго не може. Виняток – боги.

4. *Відсутність пекла як місця постійного перебування неправедних душ після смерті*. Прикметно, що «християнізована» українська міфологія містить уявлення про пекло і рай. Однак, язичницькі вірування наших предків, ймовірно, ґрунтувалися на вірі в переселення душ чи переродження. Згадки про це є в казках і легендах, коли персонажі стають деревами, тваринами тощо.

5. *Вирій і птахи*. В українських міфах птахи на зиму відлітають у Вирій (на територію богів). Звідти вони (ластівки, жайворонки) приносять весну (тепло, ключі від землі).

Фрагмент третій: **існування богів**.

1. *Сім'ї богів*. Ми не маємо відомостей про ПАНТЕОН наших предків, але знаємо, що деякі боги мали родинні стосунки, котрі були для них важливими. Рожаниці (богині доли) – сестри або мати і дочки. Сварог (бог неба) і Сварожич (бог небесного вогню) – батько і син. Стрибог (бог вітрів) мав дітей-вітрів. А Перун (бог грому і блискавок) – дружину Перуницю (ймовірно, богиню дощу).

2. *По кілька богів мали стосунок до одного і того самого явища, відповідали з нього, наповнювали (володіли) його силою*. Наприклад, вогонь – це Сварог і Сварожич; сонце – Дажбог, Ярило, Хорс; війна, битви – Перун, Світовит, Ярило, Яровит; мудрість – Велес, Троян, Триглав. Можливо, того самого бога називали різними іменами. Водночас, можемо зробити висновок, що і сонце, і вогонь, і знання, і битви були дуже важливими та стали основою міфосвіту українців.

3. *Відсутність непримиренної ненависті посеред вищих сил, боротьба між богами має ритуальний характер*. Перун і Велес є суперниками (за жінку, блага). Водночас, завдяки їх боротьбі йдуть дощі. Чорнобог і Білобог сприймаються радше як частини єдиного цілого (рівноваги?), а не «вороги до смерті».

4. *Відсутність відверто злих, лихих богів*. Вищі істоти чинять щось погане людям, якщо така їхня роль у світобудові (зима, темрява). З ними можна домовитися. Надмірна жорстокість заради жорстокості практично не зустрічається.

Фрагмент четвертий: **сенс життя людей**.

1. *Люди – улюблені діти богів*. Відома й розтиражована цитата зі «Слова о полку Ігоревім» про Дажбожих онуків – русичів (українців). Зараз складно визначити що саме малося на увазі (тим більше часи написання тексту – уже християнські).

Швидше за все, це стало словосполучення, відго-мін язичницьких часів, коли наші предки дійсно вважали себе тими, про кого рідні боги піклуються.

2. *Предки зорять за нами.* Тобто, спостерігають з неба. І допомагають. Культ предків увійшов навіть до українського християнства. Є спеціальні дні, коли предків кличуть і пригощають. Зберігся фрагмент міфу, що зірки – то очі наших предків, або вікна у небі, звідки вони на нас дивляться. Не раз у казках мертві батьки допомагають своїм дітям.

3. *Правда і кривда. Сенс життя.* Персонажі Правда і Кривда як уособлення правильної (доброї, як боги і предки заповідали) та неправильної (недоброї, недозволеної) поведінки теж зустрічаються в казках. Можливо, сенс був у тому, чи людина живе відповідно до Прави (заповідей богів), чи ні.

4. *Воля. Неприйняття рабства.* Про те, що ранньоісторичні слов'яни не визнавали рабства

і навіть власних рабів через деякий час відпустили на волю, нам свідчать їхні сучасники (наприклад, ромеї з Візантії). І є підстави вважати, що такими були релігійні переконання наших предків. Напевне, цей міф дуже глибоко закладений. Навіть сьогодні він активізувався в українців. Як і в їхніх предків-козаків. Свобода – головна цінність.

Висновки. Можна припустити, що більша кількість фрагментів народного міфу буде у тих текстах, де автор розробляє власний міфологічний світ на основі української міфології чи інтерпретує останню в певний спосіб відповідно до художнього задуму. Якщо ж міфопоетика певного твору – не більше, як стилізація, таких елементів буде менше. Однак, цей висновок є попереднім. І вимагає чималої кількості досліджень конкретних текстів української літератури, написаних на міфологічній основі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Буйських Ю. Жіночі образи української міфології «Колісь русалки по землі ходили...» Харків: Клуб Сімейного Дозвілля, 2018. 319 с.
2. Гордієнко Я. Слов'янські боги та богині. *Errare humanum est: 50 нарисів українського примарознавства.* Київ: Дуліби, 2014. С. 103–109.
3. Гримич М. Нові старі боги (з приводу книги Марії Лесів «Повернення рідних богів: сучасне українське рідновірство як альтернативна візія нації»). *ВІНС.* 2014. Вип. 43. С. 158–162.
4. Гурдуз А. І. Міфопоетична парадигма в українській та західноєвропейській «прозі про землю» кінця XIX – першої третини XX ст. Миколаїв: Вид-во МДГУ імені Петра Могили, 2008. 216 с.
5. Гейштор А. Слов'янська міфологія. Київ: Кліо, 2014. 416 с.
6. Залізняк Л. Походження українців у тумані патріотичних міфів та політичних спекуляцій. *Той, хто відродив Могиланку.* Зб. наук. праць. Київ: Києво-Могилянська академія, 2007. С. 334–349.
7. Зуєнко М. О. Категорія «міфопоетика» в сучасному літературознавстві. *Філологічні науки.* № 18. Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка. 2014. С. 3–9.
8. Кобзар О. І. Міфопоетика як предмет і метод літературознавчого дослідження. *Наукові записки. Випуск 15. Серія «Філологічна».* 2010. С. 131–139.
9. Наливайко Д. С. Міфологія і сучасна література. *Всесвіт.* 1980. № 2. С. 170–182.
10. Cuddon J. A. *English Penguin Dictionary of Literary Terms and Literary Theory* Harmondsworth: Penguin Reference, 1999. 991 p.

REFERENCES

1. Buiskykh Yu. Zhinochi obrazy ukrainskoi mifologii «Kolys rusalky po zemli khodyly...» [Female images of Ukrainian mythology «Once upon a time, mermaids walked the earth...»]. Kharkiv: Klub Simeinoho Dozvillia, 2018. 319 s. [in Ukrainian].
2. Hordiienko Ya. Slovianski bohy ta bohyni [Slavic gods and goddesses]. *Errare humanum est: 50 narysiv ukrainskoho prymaroznavstva.* Kyiv: Duliby, 2014. S. 103–109 [in Ukrainian].
3. Hrymych M. Novi stari bohy (z pryvodu knyhy Marii Lesiv «Povernennia ridnykh bohiv: suchasne ukrainske ridnovirstvo yak alternatyvna viziiia natsii») [New Old Gods (about Maria Lesiv's book «The Return of Native Gods: Modern Ukrainian Native Belief as an Alternative Vision of the Nation»)]. *VINe.* 2014. Vyp. 43. S. 158–162 [in Ukrainian].
4. Hurduz A. I. Mifopoetychna paradyhma v ukrainskii ta zakhidnoevropeiskii «prozi pro zemliu» kintsia XIX – pershoi tretyny XX st. [Mythopoetic paradigm in Ukrainian and Western European «prose about the land» of the end of the 19th – the first third of the 20th century.]. Mykolaiv: Vyd-vo MDHU imeni Petra Mohyly, 2008. 216 s. [in Ukrainian].
5. Geishtor A. Slovianska mifolohiia [Slavic mythology]. Kyiv: Klio, 2014. 416 s. [in Ukrainian].
6. Zalizniak L. Pokhodzhennia ukrainsiv u tumani patriotychnykh mifiv ta politychnykh spekulatsii [The origin of Ukrainians in the fog of patriotic myths and political speculations]. *Toi, khto vidrodiv Mohylianku.* Zb. nauk. prats. Kyiv: Kyievo-Mohylianska akademiia, 2007. S. 334–349 [in Ukrainian].
7. Zuienko M. O. Katehoriia «mifopoetyka» v suchasnomu literaturoznavstvi [The category of «mythopoetics» in modern literary studies]. *Filolohichni nauky.* № 18. Poltavskiyi natsionalnyi pedahohichniy universytet imeni V. H. Korolenka. 2014. S. 3–9 [in Ukrainian].
8. Kobzar O. I. Mifopoetyka yak predmet i metod literaturoznavchoho doslidzhennia [Mythopoetics as a subject and method of literary research]. *Naukovi zapysky. Vypusk 15. Seriiia «Filolohichna».* 2010. S. 131–139 [in Ukrainian].
9. Nalyvaiko D. S. Mifolohiia i suchasna literatura [Mythology and modern literature]. *Vsesvit.* 1980. № 2. S. 170–182 [in Ukrainian].
10. Cuddon J. A. *English Penguin Dictionary of Literary Terms and Literary Theory* Harmondsworth: Penguin Reference, 1999. 991 p.

Тетяна ПИЛАЄВА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ АВСТРАЛІЇ.....	263
Віталій ПОЛИВАНЮК ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІ РЕЗУЛЬТАТИ ВПРОВАДЖЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ – ФАХІВЦІВ ІЗ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ.....	272
Тетяна ПОЛЯКОВА, Вікторія САМАРІНА ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ У ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ –НАСЛІДКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	283
Вікторія ПРОКОПЕНКО НАВЧАННЯ УПРОДОВЖ ЖИТТЯ ЯК УМОВА ЦІЛОЖИТТЄВОГО ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ (МОТИВАЦІЙНИЙ АСПЕКТ)	290
Катерина ПУГАЧОВА, Олеся ЖОВНИЧ ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ДО ЗАСТОСУВАННЯ ВІЗУАЛЬНИХ МЕДІА У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ.....	296
Маруна RYZHENKO, Olena ANISENKO, Lyudmyla SEMENOVA USING THE INTERACTIVE WHITEBOARD IN ENGLISH LESSONS AT UNIVERSITY.....	304
Інна САХНЕВИЧ, Христина ВІНТОНІВ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МЕДІАКОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ: ПРОГРАМА СПЕЦКУРСУ.....	310
Ірина СВІРЕПЧУК ІНТЕРНЕТ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ.....	316
Надія СЕНЬОВСЬКА АНАЛІЗ ТЕКСТІВ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ, НАПИСАНИХ НА МІФОЛОГІЧНІЙ ОСНОВІ: ВИОКРЕМЛЕННЯ «СПРАВЖНИХ» МІФІВ.....	320
Тарас СЕРМАН, Леся СЕРМАН, Роман ФАЙЧАК СТАН ПОКАЗНИКІВ ФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ СТУДЕНТІВ ПРИКАРПАТТЯ.....	325
Олег СТЕЧКЕВИЧ МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА.....	333
Олеся СТОЙКА ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ В УГОРЩИНІ.....	340
Інна СТРАЖНІКОВА ФУНКЦІЇ, КРИТЕРІЇ ТА ЗМІСТОВЕ НАПОВНЕННЯ ПІДРУЧНИКІВ В ІСТОРІОГРАФІЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ ГАЛИЧИНИ ТА БУКОВИНИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	345
Тетяна ТАРНАВСЬКА, Наталія ГЛУШАНИЦЯ ПРИНЦИПИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ДОСЛІДНИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ.....	352
Ольга ФЕДЬКО ОСНОВНІ ТРУДНОЩІ ПРИ ВИВЧЕННІ/ВИКЛАДАННІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ.....	359
Марія ФЕНКО, Зоряна МАЦЮК STORYLINE ЯК ІННОВАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	366
Наталія ЦУКАНОВА АЛЬТЕРНАТИВНІ ЗАКЛАДИ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	372
Роман ЧОПИК, Сергій БИКІВ ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ІГРОВОГО СПРЯМУВАННЯ.....	377
Тетяна ШВЕЦЬ ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОНЛАЙН ТЬЮТОРИНГУ В СИСТЕМІ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	384

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ НАУК:**

**Міжвузівський збірник наукових праць молодих
вчених Дрогобицького державного педагогічного університету
імені Івана Франка**

**HUMANITIES SCIENCE
CURRENT ISSUES:**

**Interuniversity collection of Drohobych
Ivan Franko State Pedagogical University
Young Scientists Research Papers**

**ВИПУСК 58. ТОМ 2
ISSUE 58. VOLUME 2**

Редактори-упорядники

Микола Пантюк

Андрій Душиний

Василь Ільницький

Іван Зимомря

Здано до набору 12.12.2022 р. Підписано до друку 23.12.2022 р.

Гарнітура Times New Roman. Формат 64×84/8.

Друк офсетний. Папір офсетний.

Ум. друк. арк. 46,04. Зам. № 0123/039. Наклад 300 прим.

Видавництво і друкарня – Видавничий дім «Гельветика»

65101, Україна, м. Одеса, вул. Інглєзі, 6/1

Телефони: +38 (095) 934-48-28, +38 (097) 723-06-08

E-mail: mailbox@helvetica.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

ДК № 7623 від 22.06.2022 р.